

Никодин е ли жестоко и унизително заседи народъ да изкупи скокойствието съзлагане за една невинна женат! и то, защо? - защото ще ни бх-
Драг. де по лесно да дадемъ нея отъ колкото съзлагаме на ония /
трудности и мъжкости, които сима на бойното поле! / Цар и Вие бо-

лари. Домъ / обожуни и безпокойство/. а възможностъ да изпитамъ

/ Съ искрящи очи/ Азъ ви казвамъ, че ако приемемъ предложението на Мурада, / съ това несамо/ че покажемъ че се боимъ отъ него, но и ще му дадемъ, връмъ да се засили. Сега той имандвама неприятели: въ-
Драг. дрикъ-Ханътъ, отъ тука - ини. Домъ се помира съ насъ - че поко-
ри Ханътъ и предътъ е спакъ къмъ насъ. Ето защо небива да губимъ въ-
връмъ. Той тръбва да знае, че сме силни и само тогава ще ни защита
Цар/ Чуватъ се въздишки отъ боляритъ /.

/ Дочулъ въздишките, погледна ги / Вие въздишате, задото искате да/ кажите, че сме слаби. Азъ самъ съзнавамъ, че не сме много доб-
ръ; че умнозина е разколебана върата въ единъ добръ край - но нека пробудимъ върата въ онзи, които съ я изгубили! Нека изви-
каме смълостта у боязливитъ! Нека изпълнимъ дълга си къмъ зе-
мията, която ни храни! Тогава ние ще извърлимъ двойно съдъло: че приучваме до знаещакъ се изпълнява свещенъ дългъ къмъ заплаше-
на бащиния; едновръменно съ това ще направимъ отъ него добъръ
пазителъ на избавената земя. Ако сме българи - нека изпълнимъ
Игнатъ до край дългаски! Не миръ, а войната ще ни спаси!

/ Драгомиръ се спира да чуе какво ще му се върази /

Влад/ Всички въмчатъ /

Шишманъ. / Като изгледва всички / Има ли нѣкой да каже нѣщо?

/ Мълчание /

Шишманъ. / Азъ Ви повикахъ да се искамъ, защото искамъ всѣки да поеме върху си отъ тая отговорностъ. Ако приемемъ искането на Мурада на всички и да тѣни тяхата на княгинята; ако послушаме Драгоми-
ра - да не се мисли, че самостойски виновника при неуспѣхъ.

Драг. Царъ, дайте ми тогавъ само единъ день. Домъ всички мислятъ противното на моето убеждение - дайте ми единъ день. Азъ не искамъ другъ да биде виновника. Азъ самъ ще понеса наказанието и мъката! Само единъ денъ ми дайте Г. искамъ той си въздъстува-
ко. Не единъ - единадесетъ дни бихъ далъ Драгомире. Но когато пратениците чакатъ! .

/ Чуватъ се четири удара на желязно клепало /.
Слага ръка на рамото му.